23/11/2025

Ελλάδα και Πατριαρχείο Ιεροσολύμων: Ενισχυμένοι δεσμοί στην 20η επέτειο ενθρονίσεως του Πατριάρχη Θεοφίλου

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Στο επίκεντρο βρέθηκαν οι διαχρονικοί δεσμοί Ελλάδας και Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, με αφορμή τη συμπλήρωση 20 ετών από την ενθρόνιση του Πατριάρχη κ.κ. Θεοφίλου στο Θρόνο της Σιωνίτιδος Εκκλησίας. Σε κλίμα πανηγυρικό αλλά και κατανυκτικό, το Πατριαρχείο τίμησε το σημαντικό ορόσημο το Σάββατο 22 Νοεμβρίου 2025, ενώ από την αντιπροσωπεία που εκπροσώπησε την Ελληνική Κυβέρνηση, εκπέμφθηκαν ξεκάθαρα μηνύματα στήριξης προς το έργο και την αποστολή του.

Για το γεγονός αυτό, που επιβεβαίωσε το κλίμα ειρήνης και σταθερότητας στην Εκκλησία των Ιεροσολύμων, τελέστηκε Δοξολογία στον Πανίερο Ναό της Αναστάσεως της οποίας προεξήρχε ο Μακαριώτατος, συλλειτουργούντων πληθώρας Αγιοταφιτών Πατέρων, Αρχιερέων, Ιερομονάχων, Διακόνων, Πρεσβυτέρων, καθώς και προσευχομένων μοναχών, μοναζουσών και πλήθους πιστών.

Τη Δοξολογία τίμησαν με την παρουσία τους η Υπουργός Παιδείας της Ελλάδας κ. Σοφία Ζαχαράκη, ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στα Ιεροσόλυμα κ. Δημήτριος Αγγελοσόπουλος, η Πρόξενος κ. Μάντικα και άλλα μέλη του Προξενείου, ο Πρέσβης της Ρωσίας στο Ισραήλ κ. Ανατόλι Βικτόροφ, ο Πρέσβης της Αιγύπτου, η Γενική Πρόξενος του Βελγίου και η εκπρόσωπος της Ρωσικής Κυβέρνησης κ. Elena Milskaya.

Μετά τη Δοξολογία ο Μακαριώτατος, η Αγιοταφική Αδελφότητα και όλο το εκκλησίασμα μετέβησαν στην Αίθουσα του Θρόνου του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων όπου πραγματοποιήθηκε τελετή.

Εκεί, ο Γέρων Αρχιγραμματέας, Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος προσφωνώντας τον Μακαριώτατο έκανε μια αναδρομή στο πολύπλευρο έργο του Πατριάρχη κ.κ. Θεοφίλου κατά τη διάρκεια της 20ετίας.

Αναλυτικά ο Σεβασμιώτατος ανέφερε:

«Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Γεγονός ἱστορικόν, λίαν ἀξιόλογον καί σημαντικόν ἑορτάζει σήμερον ἡ Σιωνῖτις Ἐκκλησία μετά τῆς ἐν αὐτῇ Ἁγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος. Ἑορτάζει τό γεγονός τῆς πρό εἰκοσαετίας ἐκλογῆς, ἀναδείξεως καί Ἐνθρονίσεως τῆς Ὑμετέρας σεπτῆς Μακαριότητος εἰς τόν τετιμημένον Θρόνον αὐτῆς. Τό γεγονός τοῦτο ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν διά τήν μυστηριακήν, πνευματικήν καί διοικητικήν δομήν τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, διά τήν διαδοχήν καί τήν συνέχειαν τῆς ζωῆς αὐτῆς, ἀρξαμένης ἀφ' ἡμερῶν τοῦ πρώτου Ἐπισκόπου αὐτῆς ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, τόν ὁποῖον Αὐτός ὁ Κύριος «πρῶτον ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων Ποιμένα καί διδάσκαλον καί πιστόν οἰκονόμον τῶν μυστηρίων τῶν πνευματικῶν». Τό γεγονός τοῦτο ἀποκατέστησε τήν διακοπεῖσαν διαδοχήν τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, συνηρμολόγησε καί συνέσφιγξε τούς εἰς τόν καιρόν τῆς δοκιμασίας αὐτῆς ἀποσυναρμολογηθέντας διοικητικούς ἁρμούς τοῦ σώματος αὐτῆς. Ὡσαύτως ἀπεκήρυξε ἀδιαφανεῖς περιουσιακάς συμφωνίας ὀθνείων συμφερόντων, αἱ ὁποῖαι ὑπεθήκευσαν περιουσίαν τοῦ Πατριαρχείου ἀνυπολογίστου ὑλικῆς καί πολιτιστικῆς ἀξίας καί εἰς ἐνδεχομένην

ἐφαρμογήν αὐτῶν παραχαράσσουν τό προσκυνηματικόν καθεστώς τῆς Παλαιᾶς Πόλεως Ἱεροσολύμων. Ἡ Ἀδελφότης τότε ἐστάθη εἰς τό ὕψος τῶν περιστάσεων καί τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς εἰς τήν διαφύλαξιν τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, ἀπεκήρυξε τούς πρωταιτίους καί πρωτεργάτας τῆς κρίσεως καί βάσει τῶν κανόνων τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Ἰορδανικοῦ Νόμου τοῦ Πατριαρχείου, τοῦ 1957, ἐκπονηθέντος ὑπό τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Βενεδίκτου, ἔθεσε ψήφοις κανονικαῖς καί ὁμοφώνοις τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου τήν Ὑμετέραν Μακαριότητα ἐπί τήν Ἱεροσολυμιτικήν Ποιμαντικήν λυχνίαν.

Διά τό γεγονός τοῦτο ἐτελέσθη σήμερον πανηγυρική Δοξολογία εἰς τόν πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως τῇ ἀθρόᾳ συμμετοχῇ τῶν Ἁγιοταφιτῶν Πατέρων καί τῶν μελῶν τοῦ ποιμνίου τοῦ Πατριαρχείου ἐξ ὅλης τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ ὡς εὐχαριστία πρός τόν Θεόν, διότι ἐχαρίσατο τήν Ὑμετέραν Μακαριότητα ὡς Ποιμενάρχην τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ, ἅμα δέ καί ὡς δέησις ὑπέρ ὑγιείας, εὐσταθείας καί ἐνισχύσεως Αὐτῆς εἰς τό πολύπτυχον καί Θεάρεστον Ποιμαντικόν ἔργον Αὐτῆς.

Πληρώσαντες τό τελετουργικόν χρέος ἡμῶν προσευχητικῶς, συναζόμεθα νῦν εἰς τήν αἴθουσαν ταύτην τοῦ Πατριαρχείου, τό ἱερόν «ὀσπίτιον», ἡμῶν, ὡς ἀποκαλεῖ τοῦτο ὁ ἀοίδιμος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Δοσίθεος, καί ἀπονέμομεν Αὐτῇ τόν δίκαιον ἔπαινον δι'ὅσα Αὕτη ἀγαθά καί εὐεργετικά ὑπέρ τοῦ Πατριαρχείου καί τῆς Ἀδελφότητος ἐμερίμνησε καί ἔπραξε.

Ὄντως ἀπό τῆς ἐκλογῆς Αὐτῆς καί ἐντεῦθεν ἐπί εἰκοσαετίαν ὅλην ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἀνταπέδωσεν ὑπερεκπερισσοῦ εἰς τήν Ἀδελφότητα καί τήν Ἐκκλησίαν Ἱεροσολύμων τήν γενομένην Αὐτῇ τιμήν τῆς ἐκλογῆς.

Προέβη εἰς πράξεις καί ἐνεργείας ἀποκαταστάσεως τοῦ θιγέντος ὀνόματος τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων καί τῆς Ἁγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος. Ἐσυνέχισε τό θέλημα τῆς Ἀδελφότητος, καθότι παρά τάς πιέσεις πολλαχόθεν ἠρνήθη διαρρήδην νά ἐπικυρώση τάς γενομένας παρανόμους περιουσιακάς συμφωνίας. Ἀντιθέτως ἀπεδύθη εἰς δικαστικούς ἀγῶνας ἀπαιτήσαντας τήν καταβολήν τεραστίων χρηματικῶν ποσῶν καί εἰς διπλωματικούς ἀγῶνας συνεχιζομένους ἄχρι τῆς σήμερον διά τήν μή ἐφαρμογήν τῶν συμφωνιῶν τούτων.

Διεξεδίκησε τά δικαιώματα τοῦ Πατριαρχείου εἰς τά Πανάγια Προσκυνήματα ἐν εἰρηνικῷ καί ἀνυποχωρήτῳ διαλόγῳ. Ἐπραγματοποίησε τό θεωρούμενον ἀδύνατον ἔργον τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ ἱεροῦ Κουβουκλίου, τῇ μελέτῃ εἰδημόνων καθηγητῶν τοῦ

Μετσοβείου Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν, τῇ εὐστρόφῳ ἐποπτείᾳ, παρακολουθήσει καί καθοδηγήσει Αὐτῆς. Τό αὐτό ἀνακαινιστικόν καί στερεωτικόν ἔργον συνεχίζεται τελειούμενον προσεχῶς εἰς τούς χώρους τῆς Ροτόντας, τοῦ Ἑπτακαμάρου καί τῆς Ἁγίας Ἀποκαθηλώσεως ὑπό εἰδημόνων τεχνικῶν τοῦ Πανεπιστημίου Sapientia τῆς Ρώμης. Τό ἀνακαινιστικόν ἔργον συντηρήσεως παλαιῶν εἰκόνων καί ἄλλων τιμαλφῶν τοῦ Πατριαρχείου ἐσυνεχίσθη ἀδιακόπως τῇ παρακολουθήσει τοῦ ἐκ Κύπρου εἰδήμονος συντηρητοῦ εἰκόνων καί χειρογράφων κ. Σταύρου Ἀνδρέου καί τοῦ ἐκ Ρωσίας κ. Ἰγκόλ, φυλασσομένων ἤδη εἰς τό προετοιμασθέν καταλλήλως διά Μουσεῖον κτίριον τῆς οἰκίας τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Διοδώρου, τά ἐγκαίνια τοῦ ὁποίου θά λάβουν χώραν ἅμα τῇ λήξει τῆς παρούσης ἐκδηλώσεως.

Ὅσον ἀφορᾷ δέ τήν διατήρησιν τῆς ἐν Χριστῷ κοινωνίας μετά τῶν ἀδελφῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐπραγματοποίησε Εἰρηνικάς ἐπισκέψεις εἰς πλείστας ἐξ αὐτῶν, ὡς εἰς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, τό Πατριαρχεῖον Μόσχας, τό Πατριαρχεῖον Ρουμανίας, τήν Ἐκκλησίαν τῆς Πολωνίας, τήν Ἐκκλησίαν τῆς Φινλανδίας καί μετέσχεν εἰς σημαντικά γεγονότα τῆς ζωῆς αὐτῶν, ὡς εἰς τά Ἐγκαίνι τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ ἁγίου Δημητρίου, τοῦ ἐν Τιράνοις Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας καί εἰς τάς ἐργασίας τῆς προετοιμασίας καί τῆς συγκλήσεως τῆς ἐν Κρήτῃ Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὀρθοδοξίας, στοιχοῦσα δέ εἰς τό διέπον αὐτήν πνεῦμα τῆς Συνοδικότητος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐπανειλημμένως καί εὐκαίρως ἀκαίρως καί δή διά τῆς ἐν Ἀμμάν Συνάξεως τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ὑπεγράμμισε τήν ἀνάγκην ἐπανενάρξεως τοῦ Διορθοδόξου διαλόγου διά τήν γεφύρωσιν τοῦ ἐπισυμβάντος διχασμοῦ εἰς τήν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν. Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐδέχθη τόν παρελθόντα Μάρτιον εἰς προσκυνηματικήν ἐπίσκεψιν καί συλλειτουργίαν ἐπί τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ τόν νεοεκλεγέντα Πατριάρχην τῆς Σερβίας κ. Πορφύριον.

Ὅσον ἀφορᾷ δέ τάς ἄλλας χριστιανικάς Ἐκκλησίας, ἀνεβάθμισε τήν συνεργασίαν τοῦ Πατριαρχείου μετά τοῦ ΠΣΕ καί τοῦ ΣΕΜΑ, ἐσυνέχισε τόν Θεολογικόν διάλογον Ὀρθοδόξου καί Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας καί ἐφιλοξένησε αὐτόν δαπάναις τοῦ Πατριαρχείου εἰς τήν περιοχήν τοῦ Βαπτίσματος τοῦ Κυρίου παρά τόν Ἰορδάνην ποταμόν. Μετά τῶν τοπικῶν Χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν τῆς Ἁγίας Γῆς ἐργαλειοποίησε τό ἀρξάμενον ὑπό τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Διοδώρου Συμβούλιον τῶν Τοπικῶν Ἐκκλησιῶν, οὕτως ὥστε νά εἶναι ἱκανόν ἐν συνεργασίᾳ μετά τῶν διπλωματῶν πολλῶν κρατῶν νά προστατεύουν τά ὑπό τῶν

ἀκραίων φανατικῶν στοιχείων ἐπιβουλευόμενα δικαιώματα τῶν ἐμπεριστάτων χριστιανῶν τῆς Ἁγίας Γῆς. Ἀναμφισβητήτως ἐμπερίστατοι πάντων τυγχάνουν οἱ κάτοικοι τῆς δεινοπαθησάσης Γάζης καί οἱ τρόφιμοι τῆς ἐν αὐτῇ Μονῆς τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου διά τήν στήριξι καί παραμυθίαν τῶν ὁποίων ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἀνέλαβεν ἰδιαιτέραν ριψοκίνδυνον ἐπίσκεψιν. Ἄξιος μνήμης καί ἐπαίνου τυγχάνει ὡσαύτως ὁ σώφρων, ἐπιδέξιος καί τελεσφόρος χειρισμός τοῦ προσφάτως, ὡς μή ὤφελε, ἀνακύψαντος προβλήματος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σινᾶ. Διά τοῦ χειρισμοῦ τούτου κατωχυρώθησαν τά δικαιοδοσιακά δικαιώματα τοῦ Πατριαρχείου ἐπί τῆς Μονῆς καί τό προσκυνηματικόν καθεστώς αὐτῆς καί ἐξελέγη βάσει τῶν Βασικῶν Κανονισμῶν τῆς Μονῆς νέος Ἀρχιεπίσκοπος Σινᾶ, ὁ ὁποῖος καί ἐχειροτονήθη ὑπό τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἰς τόν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἵνα ἐν τῇ παραδεδομένῃ Αὐτονομίᾳ τῆς Μονῆς καί τῇ ἀείποτε συμπαραστάσει τοῦ Πατριαρχείου συνεχίζῃ τήν φωτοφόρον πανόρθοξον καί παγχριστιανικήν ἀποστολήν αὐτῆς.

Οὐχ ἧττον ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης προώθησε τόν Διαθρησκειακόν διάλογον διά τήν εἰρηνικήν συνύπαρξιν τῶν λαῶν, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ἐπισκέψεως Αὐτῆς εἰς τό κράτος τοῦ Καζακστάν, παρά τοῦ ὁποίου καί ἔλαβε τό πρῶτον κρατικόν βραβεῖον εἰρήνης καί ὡσαύτως ἐκ τῆς Ἀνωτάτης τιμητικῆς διακρίσεως παρά τοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας διά τήν συνεισφοράν Αὐτῆς εἰς τήν εἰρηνικήν συνύπαρξιν τῶν θρησκειῶν. Ἐπί τῷ σκοπῷ τούτῳ καί διά τήν ὑποστήριξιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐπραγματοποίησε πρό τινος συνάντησιν μετά τοῦ Προέδρου τῆς Τουρκίας κ. Ἐρδογκάν εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Τά μνημονευθέντα ὑπ' ἐμοῦ, Μακαριώτατε, Ἀδελφότητος ὅλης, εἶναι ὀλίγα μόνον εὔοσμα ἄνθη ἐρανισθέντα ἐκ τοῦ πλουσίου Ποιμαντικοῦ λειμῶνος τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, οὐχί διά καύχησιν, ὅταν μάλιστα ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν λέγει, «ἐμοί δέ μή γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μή ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ», ἀλλά δι' ἐνίσχυσιν ἡμῶν τῶν Ἁγιοταφιτῶν καί τῶν μελῶν τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου ἡμῶν καί λῆψιν πνεύματος ἐλπίδος καί αἰσιοδοξίας πρός δημιουργίαν ἔργων ἀγαθῶν, ὑπό τῶν ὁποίων ὑμνεῖται καί δοξάζεται τό ὄνομα τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν καί ἐπαινεῖται τό εὐλογημένον ἡμῶν γένος.

Ὑψῶν τό ποτήριον, Μακαριώτατε, εὔχομαι Ὑμῖν ἐξ ὀνόματος τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἀδελφότητος ὅλης, ἔτη ὅσα πλεῖστα ἐν ὑγιείᾳ, εὐσταθείᾳ καί πλήρει κυβερνητικῇ δυνάμει ἄνωθεν, ἵνα συνεχίσητε νά ὁδηγῆτε τό σκάφος τῆς Σιωνίτιδος Μητρός τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τήν

ἐκπλήρωσιν τοῦ ἔργου, τό ὁποῖον ἡ Θεία Πρόνοια ἀνέθεσεν Αὐτῇ. Γένοιτο».

Η Υπουργός Παιδείας Σοφία Ζαχαράκη ως επικεφαλής της Ελληνικής Αντιπροσωπείας, εκπροσωπώντας την Κυβέρνηση κατά την προσφώνηση της, εξήρε τον αναντικατάστατο ιστορικό και πνευματικό ρόλο του Πατριαρχείου, διαβεβαίωσε την αδιάλειπτη στήριξη της Ελληνικής Κυβέρνησης και ανακοίνωσε ότι η Ελλάδα θα συνεισφέρει στον εξωραϊσμό του Πανίερου Ναού της Αναστάσεως, καθώς και σε άλλα σημαντικά έργα ανακαίνισής του. Η Σοφία Ζαχαράκη, επεσήμανε τη σημασία της Πατριαρχικής Σχολής της Σιών, την οποία το Υπουργείο Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, στηρίζει έμπρακτα μέσω της διάθεσης εκπαιδευτικών, της παροχής βιβλίων και διδακτικού υλικού και της στενής συνεργασίας για την εφαρμογή του ελληνικού προγράμματος σπουδών. Αναφερόμενη στο έργο του Πατριάρχη κ.κ. Θεοφίλου Γ΄, σημείωσε ότι «ακόμη και μέσα στις δυσκολότερες στιγμές, η φωνή του Πατριαρχείου παραμένει σταθερή, νηφάλια και προσηλωμένη στην υψηλή αποστολή του. Η συμβολή Σας στη διατήρηση της ειρήνης και του διαλόγου αποτελεί πηγή ελπίδας σε δύσκολους καιρούς.»

Αναλυτικά η προσφώνηση της Υπουργού Παιδείας Σοφίας Ζαχαράκη:

«Μακαριώτατε,

Σεβαστοί Πατέρες και Μέλη της Αγιοταφιτικής Αδελφότητας

Εξοχώτατοι,

Κυρίες και Κύριοι,

Είναι μεγάλη τιμή να βρίσκομαι σήμερα κοντά σας, σε αυτόν τον ιερό τόπο, όπου η πίστη και η ιστορία συναντώνται με τρόπο μοναδικό. Για την Ελλάδα, το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων δεν είναι απλώς ένας θεσμός, είναι ένας σταθερός φάρος μέσα στους αιώνες, θεματοφύλακας των ιερών προσκυνημάτων και των χριστιανικών παραδόσεων στη Μέση Ανατολή.

Φέτος συμπληρώνονται είκοσι χρόνια από την ενθρόνιση της Υμετέρας Μακαριότητος· είκοσι χρόνια που άρχισαν εν μέσω μιας μεγάλης κρίσης για το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων. Και συνέπεσαν με επίσης απαιτητικές εξελίξεις στη σύγχρονη ιστορία της περιοχής: πολεμικές συγκρούσεις, εντάσεις, προσφυγικές κρίσεις και απειλές κατά της χριστιανικής παρουσίας.

Κι όμως, μέσα σε αυτές τις συνθήκες, Μακαριώτατε, καταφέρατε όχι μόνο να καθοδηγήσετε το Πατριαρχείο με υπομονή, σύνεση και αποφασιστικότητα, αλλά και να κρατήσετε ζωντανή την ουσία του έργου του: τη διακονία του ανθρώπου, την προστασία των Παναγίων Προσκυνημάτων, την ενότητα της Εκκλησίας, και τον σεβασμό στον πολυθρησκευτικό και πολυπολιτισμικό χαρακτήρα της Αγίας Γης.

Μακαριώτατε,

Το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων αποτελεί διαχρονικά έναν πυλώνα σταθερότητας και πνευματικής συνέχειας σε μια περιοχή όπου οι γεωπολιτικές μεταβολές είναι συχνά έντονες και απρόβλεπτες. Έχετε διατηρήσει σταθερά αποτελεσματικούς διαύλους επικοινωνίας με όλα τα κράτη της περιοχής, προβάλλοντας τους Ιερούς Τόπους ως σημείο ενότητας. Η συμβολή Σας στη διατήρηση της ειρήνης και στην προώθηση του διαλόγου είναι πολύτιμη σε περιόδους δοκιμασίας.

Θέλω να διαβεβαιώσω πως η Ελλάδα προσέρχεται στο Πατριαρχείο πάντα προσηλωμένη στη συνεργασία και στη συνεννόηση, με αταλάντευτη την βούληση να προσφέρει τη στήριξή της. Υπερήφανη για τον ακατάλυτο δεσμό της με το Πατριαρχείο. Ερχόμαστε ως αφοσιωμένος συμπαραστάτης, που γνωρίζει καλά το βάρος της ευθύνης που έχετε επωμισθεί και που επιθυμεί να συνεχίσει να Σας ενισχύει έμπρακτα στο έργο Σας.

Η Ελληνική Πολιτεία στέκεται δίπλα Σας διαχρονικά και ουσιαστικά. Βρισκόμαστε σε σταθερή διαβούλευση, εξετάζοντας τρόπους να ενισχύσουμε ακόμη περισσότερο το ποιμαντικό και κοινωνικό Σας έργο, τα σχολεία του Πατριαρχείου, τις κοινότητες που δοκιμάζονται, τους ανθρώπους που χρειάζονται ελπίδα και στήριξη. Η ενότητα και η συνεργασία δεν είναι για εμάς θεωρητικές έννοιες· είναι καθημερινή πράξη.

Σε αυτό το πλαίσιο, επιτρέψτε μου να Σας συγχαρώ για το σημαντικό εκπαιδευτικό Σας έργο, έναν από τους πιο πολύτιμους πυλώνες της παρουσίας του Πατριαρχείου στους Αγίους Τόπους. Η Πατριαρχική Σχολή της Σιών, αναγνωρισμένη από το ελληνικό κράτος, αποτελεί ένα μοναδικό φυτώριο πνευματικότητας και ελληνικής παιδείας. Στηρίζουμε σταθερά ως Υπουργείο Παιδείας της Ελλάδας αυτή την προσπάθεια μέσω της διάθεσης εκπαιδευτικών, της παροχής βιβλίων και διδακτικού υλικού, και της στενής συνεργασίας για την εφαρμογή του ελληνικού προγράμματος σπουδών. Η στήριξη αυτή αποτελεί για την Ελλάδα όχι μόνο υποχρέωση έναντι της Ιστορίας της Σχολής, αλλά και βαθύ ηθικό και εθνικό χρέος έναντι του μέλλοντος του Πατριαρχείου και της Αγιοταφιτικής Αδελφότητας.

Εκφράζουμε επίσης τον σεβασμό μας για το σπουδαίο ανακαινιστικό έργο που έχετε ολοκληρώσει κατά την τελευταία 20ετία, καθώς και για τα έργα συντηρήσεως των ιερών προσκυνημάτων, με κορυφαία προσφορά την ανακαίνιση του Κουβουκλίου του Παναγίου Τάφου. Σας

διαβεβαιώνω ότι η Ελλάδα θα συνεισφέρει εμπράκτως στα επιπλέον σημαντικότατα έργα που έχετε ήδη δρομολογήσει. Έχω την τιμή σήμερα να Σας ανακοινώσω εκ μέρους της Ελληνικής Κυβέρνησης ότι δια του Υπουργείου Εξωτερικών θα προσφέρουμε στο Πατριαρχείο την αναγκαία οικονομική στήριξη για τον εξωραϊσμό του Καθολικού του Ναού της Αναστάσεως, τον οποίο έχετε ήδη αναλάβει, και για άλλα μείζονα ανακαινιστικά έργα.

Μακαριώτατε, σε αυτά τα χρόνια αποδείξατε ότι, ακόμη και μέσα στις δυσκολότερες στιγμές, η φωνή του Πατριαρχείου παραμένει σταθερή, νηφάλια και προσηλωμένη στην υψηλή αποστολή του. Προσφέρατε στήριξη σε όσους αναζήτησαν προστασία και παρηγοριά, διατηρώντας ανοιχτές τις πόρτες της Εκκλησίας σε κάθε άνθρωπο, ανεξαρτήτως ταυτότητας ή προέλευσης. Με τον λόγο Σας υπενθυμίζεται ότι η ειρήνη και ο σεβασμός της ανθρώπινης ζωής και αξιοπρέπειας αποτελούν θεμελιώδεις αρχές που πρέπει να μας καθοδηγούν σε κάθε συγκυρία. Αυτή η στάση έχει αναγνωριστεί διεθνώς και αποτελεί πηγή ελπίδας σε δύσκολους καιρούς.

Επιτρέψτε μου, εκ μέρους της Ελληνικής Δημοκρατίας, να ανανεώσουμε την δέσμευσή μας σε δυο σημεία:

Πρώτον, ότι η Ελλάδα θα συνεχίσει να είναι αρωγός Σας σε κάθε προσπάθεια διαφύλαξης των δικαιωμάτων και των προνομίων του Πατριαρχείου.

Δεύτερον, ότι θα συνεχίσουμε να εργαζόμαστε μαζί Σας –με ενότητα, συνεργασία και σεβασμό – ώστε η χριστιανική παρουσία στους Αγίους Τόπους να παραμείνει ζωντανή και δυνατή.

Είκοσι χρόνια μετά την ενθρόνισή Σας, Μακαριώτατε, στεκόμαστε όλοι εδώ όχι μόνο για να τιμήσουμε το παρελθόν, αλλά για να ενισχύσουμε την κοινή μας πορεία προς το μέλλον.

Με πίστη, με συνεργασία, με αισιοδοξία.

Σας ευχαριστώ θερμά. Εις πολλά έτη».

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ: [Η Σοφία Ζαχαράκη στις εκδηλώσεις για την 20η επέτειο από την ενθρόνιση του Πατριάρχη Ιεροσολύμων Θεοφίλου]

Ομοίως προσφώνησαν τον Μακαριώτατο οι αντιπρόσωποι της Ρωσίας, της

Γεωργίας και της Αιγύπτου, οι εκπρόσωποι των αδελφών Ορθοδόξων Εκκλησιών — από τη Ρωσία ο Αρχιμανδρίτης π. Βασιανός και από τη Ρουμανία ο Αρχιμανδρίτης π. Ιωάννης — καθώς και οι εκπρόσωποι των Μητροπόλεων της δικαιοδοσίας του Πατριαρχείου: ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός και ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Άκκρης–Πτολεμαΐδας κ. Μακάριος.

Επίσης, ο Πατριαρχικός Επίτροπος Βηθλεέμ, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διοκαισαρείας κ. Βενέδικτος, ο οποίος εκπροσώπησε τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο Κυριακουπόλεως κ. Χριστοφόρο και τις Κοινότητες της Ιορδανίας· ο Αρχιμανδρίτης π. Ραφαήλ, ο Αρχιμανδρίτης π. Ιγνάτιος εκ μέρους της Κοινότητας της Μπετζάλλας και του Μπετσαχούρ, καθώς και ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Φάραχ Μπαντούρ εκ μέρους του αραβόφωνου ορθόδοξου ποιμνίου των Ιεροσολύμων του Καθεδρικού Ναού του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου. Ομοίως, παρέστη και ο Πρόεδρος του κόμματος «Νίκη» της Ελληνικής Βουλής, κ. Δημήτριος Νατσιός, καθώς και η κ. Μαρία Ζωζωνάκη, εκπρόσωπος του Ευρωπαϊκού Οργανισμού EPLO – European Public Law Organization.

Παρακολουθήστε την προσφώνηση του Προέδρου του κόμματος «Νίκη» κ. Δημητρίου Νατσιού:

https://www.orthodoxianewsagency.gr/wp-content/uploads/2025/11/AQN6NN4pOI5gYWHZJqyIiKadsBSAM7RwcGXzwzIZYmeFuIyttRNbgzo91pz62Nsr_2rADtWtOKviK2MDIxlCoo_cPnsizJrdeFgdpQ.mp4

Μεταξύ άλλων, δώρα προσέφεραν με χαρά προς τον Μακαριώτατο το Σώμα Προσκόπων της Ιόππης και η Σχολή του Αγίου Δημητρίου του Πατριαρχείου.

Προς όλους αυτούς απηύθυνε λόγο ευχαριστίας ο Μακαριώτατος με την ακόλουθη αντιφώνησή:

«Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα, ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· ᾄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου» (Ψαλμ. 12,6), ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνῳδός.

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριε Ἀγγελοσόπουλε,

Σεβαστοί ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καὶ προσκυνηταί,

Ἡ ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων ἡ τεθεμελιωμένη ἐπὶ τῷ ἐν τῷ φρικτῷ Γολγοθᾷ ἐκχυθέντι ἀπολυτρωτικῷ αἵματι τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἑορτάζει σήμερον τὴν συμπλήρωσιν εἰκοσαετοῦς Πατριαρχικῆς Διακονίας τῆς Ἡμετέρας Μακαριότητος ἐπί τοῦ Ἀποστολικοῦ θρόνου τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος

Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, τοῦ γενομένου πρώτου Ἱεράρχου τῶν Ἱεροσολύμων, παρ' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου χειροτονηθέντος.

Τὸ ἱερὸν τοῦτο γεγονὸς ἐνέχει ἰδιαιτέραν σημασίαν διὰ τὴν ἐν τῷ ταλανιζομένῳ κόσμῳ εὐαγγελιζομένην ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας σωτηριώδη ἀλήθειαν τοῦ Χριστοῦ, ἀφ' ἑνός καὶ τῆς ποιμαντικῆς μερίμνης τῶν πνευματικῶν ποιμένων αὐτῆς, ἀφ' ἑτέρου ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος», (Πραξ. 20:28).

Ἡ ἑόρτιος αὕτη εἰκοσαετής ἐπέτειος, δὲν ἀφορᾷ εἰς τὴν ταπεινότητα ἡμῶν, ἀλλὰ κυρίως καὶ πρωτίστως εἰς τόν θεοΐδρυτον καὶ ἀποστολικὸν θεσμὸν τῆς Ἐκκλησίας, τὸν συγκροτούμενον ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. «Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν Αὐτῷ (τῷ Χριστῷ) μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν (Α΄ Ἰωάν. 4,13), λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος.

Διὸ καὶ ἡμεῖς κατακολουθοῦντες τῷ κανόνι τῆς Ἁγιοταφιτικῆς ἡμῶν παραδόσεως, κατήλθομεν εἰς τὸν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως συνοδευόμενοι ὑπὸ τῶν τιμίων μελῶν τῆς Γερарᾶς Ἁγιοταφιτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, ἔνθα ἀνεπέμψαμεν εὐχαριστήριον δοξολογίαν τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ, Κυρίῳ δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, «αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν», (Ἀποκ. 1,6).

Ἡ ἐν μέσῳ δοκιμασιῶν καὶ θλίψεων διελθοῦσα εἰκοσαετὴς σημερινὴ ἐνθρονιστήριος ἡμῶν ἐπέτειος, δέον ὅπως θεωρηθῇ καιρὸς ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου (Πράξ. 3,20), ἀλλὰ καὶ καιρὸς διακονίας ἐγγυουμένης τὴν ἀποστολικὴν διαδοχὴν ὡς καὶ τὴν ἀποστολικὴν ὑγιαίνουσαν διδασκαλίαν, τὴν ὁποίαν ὡς παρακαταθήκην ἐφύλαττον διὰ μέσου τῶν αἰώνων οἱ ἑκάστοτε Ἐπίσκοποι καὶ Πατριάρχαι τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων, πληροῦντες τὸ ἔργον τοῦ Ἀρχιποίμενος αὐτοῦ, ὡς διδάσκει ὁ ἅγιος Ἰσίδωρος Πηλουσίου λέγων: «Ὁ γὰρ ἐπίσκοπος εἰς τύπον ὢν τοῦ Χριστοῦ, τὸ ἔργον ἐκείνου πληροῖ».

Ἀκούοντες τὸν θείον Παῦλον λέγοντα: «Ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ Θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας» (Πράξ 23,1) καὶ στοιχοῦντες τοῖς ἴχνεσιν τῶν ἀοιδίμων Προκατόχων ἡμῶν, καταβάλλομεν πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν πρὸς διαφύλαξιν τῆς ἀνοθεύτου ἡμῶν Ἀποστολικῆς παραδόσεως, ἀλλὰ καὶ τῆς θεραπείας τῶν πνευματικῶν καὶ ὑλικῶν ἀναγκῶν τοῦ ἐμπεπιστευμένου ἡμῖν Χριστεπωνύμου ποιμνίου, προσέχοντες τῇ διακονίᾳ «Ἰησοῦ Χριστοῦ, λαλοῦντος ἐν ἀληθείᾳ», κατὰ τὸν Ἅγιον Ἰγνάτιον Ἀντιοχείας. Προσέτι δέ, εἰς οὐδὲν ὠλιγωρήσαμεν τῆς διατηρήσεως τοῦ καθεστῶτος τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, τῶν καταγελλόντων τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ Θεοῦ Λόγου, τὸ σταυρικὸν πάθος καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ.

Λέγομεν δὲ τοῦτο, διότι ἡ ἐπὶ τῶν Παναγίων σεβασμάτων διατήρησις τῶν ἀπαραγράπτων προνομίων καὶ κυριαρχικῶν δικαιωμάτων τοῦ Βασιλικοῦ Γένους τῶν Ρωμαίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἀποτελεῖ χρέος ἱερόν, τῆς ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας ἀνατεθείσης αὐτῷ, τῆς διαφυλάξεως τούτων ὡς τόπων λατρείας καὶ θείας λειτουργίας. Οὐχ ἧττον, οὐκ ἐδώσαμεν ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν καὶ τοῖς βλεφάροις νυσταγμόν (Πρβλ. ψαλμ. 131,4), ἐγείροντες τὴν φωνὴν ἡμῶν πρὸς πάσας τάς Ἀρχάς, ἐκκλησιαστικάς, πολιτικάς, διπλωματικάς, τοπικάς, καὶ προς τούς διεθνεῖς ὀργανισμοὺς, ἵνα γένηται σεβαστόν τὸ ἀπ’ αἰώνων καὶ ὑπὸ διεθνῶν συνθηκῶν κατοχυρωθὲν καθεστώς, τόσον τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἁγιογραφικῶν προσκυνημάτων, συμπεριλαμβανομένου ἐν προκειμένῳ καὶ τοῦ παγκοσμίου προσκυνήματος τῆς ἱερᾶς Μονῆς τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης ἐν τῷ θεοβαδίστῳ Ὄρει Σινᾶ, ὅσον καὶ τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλὴμ, τῆς ἀποτελούσης τὴν ἐνσάρκωσιν τῆς ἱερᾶς ἱστορίας. «Διὰ Σιὼν οὐ σιωπήσομαι καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ οὐκ ἀνήσω, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου», (Ἡσ. 62,1), ἀναφωνεῖ μεγαλοφώνως ὁ Προφήτης Ἡσαΐας.

Κραταιούμενοι ὑπὸ τοῦ ἐλέους τοῦ Κυρίου καὶ ὑπακούοντες τοῖς ρήμασιν αὐτοῦ: «Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι, ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους» (Ἰωαν. 13,34), οὐκ ἐδειλίασεν ἡ καρδία ἡμῶν ἐργάζεσθαι ἐν καθαρᾷ συνειδήσει (β΄ Τιμ. 1,3) τὴν παῦσιν τοῦ ὑφέρποντος σχίσματος ἐν τοῖς κόλποις τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, τοὐτέστιν τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Ἐξ ἄλλου, ὁ λόγος τῆς καταλλαγῆς, ἦτο καὶ τό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον, ὡς μαρτυρεῖ ὁ σοφὸς Παῦλος λέγων: «εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα». Τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς».

Διὰ τῆς ἑορτίου ταύτης ἐνθρονιστηρίου ἐπετείου καλούμεθα οὐχί εἰς καύχησιν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς ἀναλογισμὸν τῆς δεδωρημένης ἡμῖν Πατριαρχικῆς διακονίας, διότι συμφώνως τῷ ρήματι Κυρίου «ἀποδώσωμεν περὶ τοῦ ἔργου ἡμῶν αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως», (Πρβ. Ματθ. 12:36).

Ἱστέον δέ, ὅτι εἰς τὴν Πατριαρχικὴν ταύτην διακονίαν, τοῦ Χριστοπρεποῦς δηλόνοτι ἔργου τῆς ἀποστολῆς τοῦ μαρτυρικοῦ θρόνου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καὶ πρώτου Ἱεράρχου τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας, ἔχομεν συνεργοὺς καὶ συνοδοιπόρους τοὺς σεβαστοὺς καὶ λίαν ἡμῖν ἀγαπητοὺς Πατέρας καὶ Ἀδελφοὺς Ἁγιοταφίτας, Ἀρχιερεῖς, Ἱερομονάχους, Ἱερεῖς, Ἱεροδιακόνους καὶ Μοναχούς, τοὺς διακρινομένους διὰ τὸν ἔνθεον αὐτῶν ζῆλον καὶ τὴν ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ εὐάρεστον αὐτῶν αὐτοθυσίαν.

«Εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων τῷ Θεῷ καὶ Πατρί ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Ἐφ. 5,20), δεηθῶμεν Αὐτοῦ ὑπὲρ εἰρήνης ἐν τῇ δοκιμαζομένῃ περιοχῇ ἡμῶν, προσέτι δέ, δεηθῶμεν τοῦ Κυρίου, ἵνα κατευθύνῃ τα διαβήματα ἡμῶν, πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν Αὐτοῦ, πρεσβείαις τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ ἱκεσίαις τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νεκταρίου Πενταπόλεως. Ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου ἐνισχύῃ πάντας ἡμᾶς, τοὺς διακονοῦντας τὰ Πανάγια Προσκυνήματα καὶ διαποιμαίνοντας τό εὐσεβές καὶ Χριστεπώνυμον ἡμῶν ποίμνιον.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας τοὺς συμπροσευχηθέντας Ἡμῖν καὶ τοὺς τιμήσαντας διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν τὴν ἑόρτιον ταύτην Ἐνθρονιστήριον ἐπέτειον, δύναμιν τὴν ἐξ ὕψους, τὴν χάριν τοῦ Παναγίου Τάφου, ὑπομονὴν καὶ πᾶσαν παρὰ Θεοῦ εὐλογίαν, ἐκφράζοντες θερμὰς εὐχαριστίας καὶ πρὸς τοὺς προσφωνήσαντες ἡμᾶς, τόν Γέροντα Ἀρχιγραμματέα, Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον, τήν ἐξοχωτάτην Ὑπουργόν Παιδείας τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Σοφίαν Ζαχαράκην, τόν Πρέσβυν τῆς Ρωσίας κ. Ἀνατόλιον Βικτόροφ, τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Βασσιανόν, ἀντιπρόσωπον τῆς ἀδελφῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, διαβιβάσαντα Ἡμῖν τάς εὐχάς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου, τόν Ὁσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἰωάννην, ἀντιπρόσωπον τῆς ἀδελφῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, διαβιβάσαντα Ἡμῖν τάς εὐχάς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ, τόν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ναζαρέτ, τόν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Διοκαισαρείας κ. Βενέδικτον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Βηθλεέμ, τόν Ὁσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ραφαήλ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ἐν Ἰορδανίᾳ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ποιμνίου, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κυριακουπόλεως κ. Χριστοφόρου, τόν Αἰδεσιμώτατον π. Φάραχ Μπαντούρ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην

π. Ἰγνάτιον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος τῆς Μπετζάλλας, τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἄκκρης – Πτολεμαΐδος κ. Μακάριον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ εὐσεβοῦς Ποιμνίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως αὐτοῦ, τούς Πρέσβεις Γεωργίας καί Αἰγύπτου, τήν ἐκπρόσωπον τοῦ EPLO κ. Μαρίαν Ζωζωνάκην, τόν Πρόεδρον τοῦ κόμματος «Νίκη» τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς κ. Δημήτριον Νατσιόν, τήν ἐκπρόσωπον τῆς Ρωσικῆς Κυβερνήσεως κ. Elena Milskaya καί ἅπαντας τούς μετασχόντας εἰς τόν ἑορτασμόν τοῦτον.

Εἰς ὑγιείαν πάντων ὑμῶν!»

Περί το τέλος της εκδήλωσης, ο Μακαριώτατος επέδωσε σταυρό Αρχιμανδρίτη στους ιερομονάχους π. Δοσίθεο και π. Συμεών, επαινώντας τους για την επιτυχημένη και αφοσιωμένη διακονία τους.

Στη συνέχεια, ο Μακαριώτατος τέλεσε τα Εγκαίνια του Πατριαρχικού Εκκλησιαστικού Μουσείου των Ιεροσολύμων, στο οποίο συνεργάστηκαν, μεταξύ άλλων, ο διαχειριστής του έργου κ. Igor Shapovalov, η μουσειολόγος κ. Natalia Gorgova και ο αρχαιολόγος καθηγητής κ. Σταύρος Ανδρέου, με την ευγενική χορηγία της εκπροσώπου της Ρωσικής Κυβέρνησης και διευθύντριας του ιδρύματος «Αρχάγγελος Μιχαήλ», κ. Elena Milskaya.

Το μεσημέρι ακολούθησε εορταστική μοναστηριακή τράπεζα.

Περισσότερες φωτογραφίες:

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

